

nes at ville udskyde en overflødig matematisk Kraft, skulde Konsekvensen deraf dog ikke være, at man indsatte den samme Kraft som Forretningsfører. Det er, forekommer det mig, en noget vildledende Betegnelse at kalde den ledende Direktør for Livsforsikringsanstalten Forretningsfører, naar han er en videnskabelig uddannet Mand. Jeg har ikke den Ære at kende den vedkommende Embedsmand, og det er jo muligt, at han foruden sin videnskabelige Uddannelse ogsaa er en dygtig Forretningsmand, men det er ikke sandsynligt. Hvis det er Tilfældet, kunde jeg ønske, det var blevet oplyst. Det er blevet fremhævet, at Statsanstalten arbejder forsigtigt; det er rigtigt nok, og det tjener den til Ære. At den viser Mangel paa Initiativ, kan vist alle, der kender noget til den, være enige om, men nu har vi faaet oplyst af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Valdemar Olsen), at det skulde bero paa, at Ledelsens Hænder var saa stærkt bundne. Hvis dette er Tilfældet, skulde jeg meget ønske, at disse Baand blev løst, for en vis Frihed maa naturligvis saadan en Anstalts Bestyrelse have. Det gaar ikke an, at den synker hen i en mere og mere bureaukratisk Udøvelse af sin Gerning, saaledes som enhver, der kommer i Berøring med Statsanstalten for Livsforsikring, maa faa Indtryk af.

Der er blevet talt om Anstaltens Forhold til de private Anstalter og til det private Initiativ. Jeg vil dør sige, at naar vi har en Statsanstalt paa dette Omraade, er det vel af samme Grund, som man f. Eks. har Statsjernbaner paa alle Hovedlinier; man erkender, at Samfundet her har en Interesse, som gør det nødvendigt, at Ledelsens Tyngdepunkt ligger hos Staten og dens Embedsmænd. Og hvis man gør dette gældende i Ledelsen, tror jeg ikke, der kan blive Tale om Konkurrence med det private Initiativ af nogen generende Art, men derimod mener jeg, at man saa kan kræve, at Anstalten gaar i Spidsen med Hensyn til hele den store Art af Forsikringer, som løser just en Opgave, der negligeres af de private Anstalter, fordi den betaler sig mindre godt, og fordi den ikke rent reklamemæssigt har den Tiltrækning, som er nødvendig for at drage Kunder til de private Anstalter. Hvad jeg tænker paa, lader sig maaske bedst forklare, naar jeg minder om, at al Forsikring, ogsaa Livsforsikring, oprindeligt har været en Forsikring af en Risiko, som indtraadte, naar

abnorme Forhold gjorde sig gældende. En Mand vil forsikre f. Eks. sin Hustru og sine Børn mod, at de ved Forsørgerens uventede pludselige Dødsfald skal være henviste til det offentlige. Men saadan som Forsikringen, navnlig gennem de private Selskaber efterhaanden har udviklet sig, er den i væsentlig Grad blevet en Sparekasse. I hvert Fald er Forsikringsmomentet blevet kombineret med Sparekassmomentet, og heri ligger der jo for de almindelige Kunder, der ikke ved rigtig Besked, en i høj Grad tiltrækkende Reklame, som den private Anstalt netop kan bruge. Her mener jeg, at det er Statsanstaltens Pligt at oplyse Befolkningen om, at den kan faa denne Risiko dækket ved en ganske overordentlig lille Præmie, en Præmie, som den lille Mand er i Stand til at udrede. Om en Kapitalist eller en Mand med stor Indtægt vil anlægge, hvad han har Lyst til at opspare, i en Sparekasse eller i Obligationer eller i en Livsforsikring, det maa blive hans Sag, det er ligegyldigt, men jeg mener, at det skulde staa klart for de brede Lag i Befolkningen, at man kan værges sig mod det Risikomoment, der ligger i det uventede, uforudsete og uforudseelige Dødsfald i en ung Alder, ved Hjælp af en meget ringe Præmie. Det laa nær for Statsanstalten, synes jeg, at udbrede Oplysning herom, men Statsanstalten holder sig med det hele bureaukratiske Antræk, i hvilket den optræder, fjernt fra Befolkningen. Jeg har aldrig nogen Sinde set, at Embedsmændene ved Anstalten f. Eks. sammenkalder til et Møde og giver Befolkningen Oplysninger i denne Retning eller i andre lignende Retninger som den, jeg her har antydnet, og det vilde jeg saa langt fra anse for urigtigt, at jeg tværtimod finder, at det vilde være i høj Grad paakrævet.

For min Part ønsker jeg dette lille Lovforslag i et Udvalg, ikke fordi jeg venter at kunne indføre Ændringer, idet Ud nævnelser har fundet Sted — efter min Mening burde denne Plads have været opslaaet vakant —, men det kan være rigtigt at sende Lovforslaget i Udvalg, for at vi af den nye Bestyrelse kunde faa at vide, hvilke Planer den har i Retning af Statsanstaltens fremtidige Virksomhed som en Forberedelse til, hvad der senere kan komme, og som efter Udtalelserne fra det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Valdemar Olsen) jo maa komme, nemlig at Loven om Statsanstaltens Administration bliver optaget til Revision her i Tinget.